

Fem frågor

Bråk om ny vägförbindelse mellan Grankulla och Esbo

En del Grankullabor är upprörda och nio besvär har lämnats in mot en planerad vägförbindelse mellan Grankulla och Ymmersta i Esbo. Mellan Ersvägen i Grankulla och Korshagavägen i Esbo finns ett 60 meter långt utbyggt vägvägningsstreck som ska öppnas tidigast 2012. Husbolagen invid vägen oroar sig för dramatiskt ökande trafik när Ymmerstaområdet byggs ut. Hbl ringde upp Mikael Aspelin (SFP), vice ordförande i Samhällstekniska nämnden i Grankulla.

1 Varför behövs vägen?

Det finns ingen förbindelse mellan Ymmersta och Grankulla. Man måste åka ända till Köpingsvägen vilket blir en lång omväg. Ett annat, mindre bra alternativ hade varit att dra en väg genom Thurmansparken. Man skulle ha kunnat tänka sig en alternativ förbindelse mellan Ymmersta och Köpingsvägen, men Esbo är inte intresserat av att bygga så mycket för Grankullas del. Det handlar också om att räddningsfordon ska kunna komma fram om Tunnelvägen av någon orsak skulle vara stängd.

2 Grankullaborna är rädda för en kraftigt trafikerad genomfartsled. Hurdan trafikmängd är det frågan om?

Det är meningen att vi ska bygga så att man inte lockas till genomfart.

3 Hur kan man begränsa genomfarten?

Vi kan bygga in farthinder och smalare avsnitt för att göra vägen mindre attraktiv.

4 Har vägplanerna hemlighållits som en del av invånarnas påstår?

Det har varit en normal beslutsordning och alla handlingar har varit offentliga. Förbindelsen har funnits i stadsplanen länge, det har bara varit fråga om när vi ska öppna den.

5 Hur kommenterar du de nio besvär som husbolagen lämnat in mot vägplanerna?

Jag förstår att de har överklagat, men tror inte att det leder någonvart. Det är klart att ingen vill ha mera trafik i sin närhet, men vi lever i en stad och de flesta Grankullabor bor i dag intill någon större väg.

Hanna Rundell
hanna.rundell@hbl.fi

I hufvudstadsregionen

Ralf Sundberg

Blir Grankulla en stadsdel i Esbo?

■ Ingen betvivlar viljan. Grankullaborna vill säkert bo och leva i sin självständiga, egna lilla stad där det aldrig är långt någonstans. Litet är vackert, heter det. Och visst kan man hålla med om det även om småskaligheten också kan medföra problem.

Grankulla kämpar inte med ekonomiska problem. Staden har inte heller pro-

blem med serviceutbudet. Invånarna verkar i stort sett vara nöjda. Dagis och skolor finns för båda språkgrupperna. I lekparken finns parktanter. Det finns bibliotek, idrottsplan, simhall, slalombacke och motionsslingor. Vårdcentralen fungerar bra. Skattesatsen är rimlig. Grankulla deltar aktivt i samarbetet med sina betydligt större grannar. Grani är med och satsar på utbygganden av stadsbanan och medlem i samkommunerna kring kollektivtrafiken och miljön.

Egentligen borde allt vara frid och fröjd. Men ett stort orosmoln har seglat upp. Lagen förutsätter att kommunen ska ha ett befolkningsunderlag på minst 20 000 personer för att få organisera social- och hälsovården på egen hand. Grankulla når nu upp till drygt 8 600 invånare.

Man kunde tycka att städer som kan finansiera sin

egen verksamhet kunde få undantag från den lagstadgade regeln.

Men tjänstemännen på Finansministeriets kommunavdelning lyssnar inte alls med det örat. De vill inte höra talas om några undantag från gällande regler.

Problemet är att om Grankulla beviljas undantag så finns det säkert tiotals andra kommuner som också vill ha undantag från kravet på befolkningsunderlaget.

I Grankulla uppgår social- och hälsovårdens andel av stadens budget till 42 procent. Det handlar om stadens största utgiftsposter.

Vilka är då alternativen? Jo, att Grankulla kommer överens om att sköta social- och hälsovården gemensamt med Esbo. Varför inte, kunde man tycka. Esbo säger naturligtvis ja till samarbetet med Grankulla.

Men om Grankullaborna erbjuds en eller högst två

platser i den gemensamma social- och hälsovårdsnämnden i Esbo samtidigt som de skulle tappa kontrollen över 42 procent av sin årsbudget så det låter inte som en bra affär.

Om finansministeriets tjänstemän biter sig fast i lagens krav om ett befolkningsunderlag på minst 20 000 personer för social- och hälsovårdens del står Grankullas fortsatta existens som självständig stad på spel.

För Grankullas framtid blir det regeringsprogram som sys ihop efter riksdagsvalet säkert en rysare. Frågan är hur den del av regeringsprogrammet som handlar om metropolpolitiken formuleras. Ska metropolpolitiken vara ett samarbete mellan existerande självständiga kommuner eller väljer man formuleringar som leder till fusioner och sammanslagningar? Om drygt en månad är vi alla lite klokare.